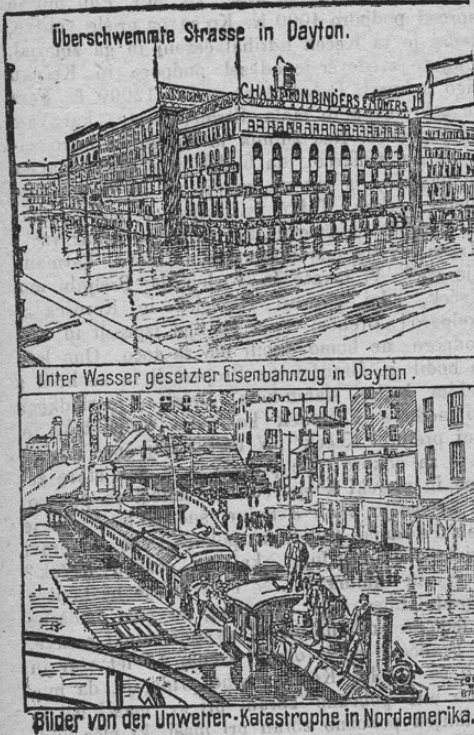

znali. Čez tri mesece je prišel župnik Keček v šolo in jih pretepal od krvavega. Silil je otroke, da morajo naenkrat znati veronauk. To je pedagogika pri Vas, gospod župnik, kaj ne? Vi še sploh ne veste, kaj pomeni „pedagogika“! Tako počenjanje je nevsiljeno in nečloveško! V konzistorij bi bilo dobro naznaniti, kaj ne gospod Keček? Dobili bi pod nos! Minuli teden ste udarili neko osemletno učenko v cerkvi, ker se je svoji sošolki nasmehnila pri spovednih vajah. Otroku se je kar kri pocedila iz nosa in ust ter okrvavela beli prt pri obhajalni mizi. Ali ima, gospod župnik, otrok pamet v popolni meri? Vas ni sram? Oskrunili ste cerkev! Sv. pismo pravi: „Vi ste oskrnili hišo božjo in jo izpremenili v razbojniško jamo!“ Vi ste Kristusovi nasledniki? Minulo je že več let, ko ste vprašali nekega pijanca v cerkvi to-le: „Kaj je najgršega na svetu?“ Vi ste o tem mislili, da bo on rekel „pijansčina.“ Pa tudi on je bil prebrisan ter vam zatrobil v cerkvi o velikonočnem izpraševanju: „Najgrše je to na svetu, če se na farovski peči plenice sušijo!“ Vohaj!

Kapela pri Radencih. Dragi čitatelji, naznanim vam, kako se obnašajo družbeniki „Marjini.“ Tu vam je Rakošev Lujzek. Posilil je najprej edno deklico, še komaj štiri leta staro, in jo tudi močno ranil, da jo mora mati vsaki dan peljati k zdravniku. Potem šel je dalje v Okoslavski vrh. Dobil je greduč po lesu edno majhno deklo in hotel je še tudi to posiliti; nato deklica kriči, pride mati in jo reši. Lujzek je potem zbehal. Prišel je drugi dan k vojaškemu naboru v Gornjo Radgono in tam so ga orožniki vjeli in zaprli. Zato bode Lujzek moral precej kaše popihati. Klerikalna vzgoja!

Veliki viharji v Ameriki.

V severni Ameriki so se pojavili velikanski viharji ki so napravili izredno veliko škodo. Viharji so razrušili varstvene zgradbe in voda je potem v prizadete pokrajine udrla ter vse uničila. Brzojavne in telefonske zveze so skoraj vse pretrgane. Na stotine mostov se je podilo. Najhujše je trpelo mesto Dayton, ki je skoraj popolnoma uničeno. Ves trgoviški okraj gori in ljudje skačejo ubupani od streh v vodo. Več kot 50.000 oseb se je drenalo v zgornjih nadstropjih hiš, v mrazu, brez luči, brez pitne vode in hrane. S čolni se je neprenehoma nesrečne ljudi reševalo. Poroča se, da je prišlo le v tem

mestu do 2000 oseb ob življenje. Mnogo hiš je popolnoma pod vodo. Guverner države Ohio poroča, da je le-tam 25.000 oseb brez strehe. V mestu Indianapolis je utonilo 200, v mestu Columbia pa 150 oseb. Vse skupaj je utonilo okoli 1.300 ljudi. Več kot en milijon delavcev je brezposelnih. Na poslopih in materialu napravljena škoda znaša 50 milijonov kron. Koliko škode trpi splošno gospodarstvo, se niti ceniti ne more. Naša slika prinaša prizore iz najhujše prizadete mesta Dayton. Zgoraj vidimo od vode preplavljeno cesto v tem mestu, spodaj pa železniški vlak, ki je moral vsled povodnji v sredi mesta obstati.

Zobna kréma
KALODONT
 Ustna voda 17

Novice.

Naznanilo. Urednik „Stajerca“ g. Karl Linhart stanoval je doslej v mestni hiši („stara šola“) poleg mestne cerkve. Hiša je prišla v tujo last in zato se je urednik Linhart preselil (Brandgasse šte. 7). Prosi pa tem potom, naj se ga ne obiskuje vedno na domu, kadar se gre za strankine ali listove zaveze. Urednik Linhart ima v „Stajerčevi“ pisarni (poslojpe teatra) od tega ponedelka naprej vsak dan od 10. do 12. ure svoje uradne ure za vse tiste, ki hočejo z njim osebno govoriti.

Papeževa medalja. Prinesli smo v zadnji številki poročilo ljubljanskega duhovniškega lista „Slovenca“, v katerem pravi, da dobi naš urednik g. Linhart od papeža medaljo. Rekli smo, da ne verujemo, da bi se duhovniški „Slovenec“ naravnost norčeval iz papeževga reda. Pa je menda le tako. Kajti urednik Linhart še do danes ni dobil iz Rima ne obvestila in ne medalje. „Slovenec“ se je torej iz papeževga reda norčeval. Tu se vidi, koliko respektu imajo politični katoliški popi pred naslednjim sv. Petra, pred svetim očetom samim . . .

Tele s tremi nogami. Pri posestniku Sperlbauer v St. Georgen a. d. Gusen na Zgornjem Avstrijskem vrgla je krava teleta, ki ima poleg dveh zadnjih le eno sprednjo nogo. Zanimivo je, da je tele zdravo in sveže, da zamore na svojih treh nogah stati in da lahko samo brez pomoči vstane ali se vleže.

Živ pokopan. Lansko leto umrl je v Sztarmu kmet Gyрко in so ga pokopali. Zdaj so mrliča zopet izkopali. Našli so okostja v krsti obrnjeno. Obleko, v kateri so Gyрко pokopali, našli so v krsti v kotu raztrgano. Nesrečneža so navidezno mrtvega pokopali; v grobu se je predramil in se je grozovito boril za življenje, dokler ga ni zadušilo.

Zakladi ruskih kloštrov. Ruska vlada je zapovedala, da se popiše premoženje, dohodke in izdatke vseh kloštrov na Ruskem brez ozira nato, ali so katoliški ali rusko-pravoslavni. Popis je dognal, da imajo na Ruskem 873 kloštrov za menihe in nune; ti so izjavili, da imajo na leto 20½ milijonov rublov dohodka in posestev v vrednosti 200 milijonov. Od teh velikanskih svot dajejo klostri vsako leto 7 milijonov rublov za škofvske plače. Seveda so klostri zamolčali, koliko premoženja imajo v denarju, v zlatu in srebru.

Grozni konec ciganske poroke. Na jezeru pri Lumi na Ruskem se je zgodila grozna žalogra, pri kateri je našlo več kot 100 ciganov svojo smrt. Vršila se je namreč ciganska poroka, na katero so prišli od vseh strani cigani. Mnogo se je popivalo in ponoči so se hoteli zopet nazaj peljati. Peljali so se čez jezero, ki je bilo navidezno močno zmrznjeno. Na 25 sanéh se je peljala družba. V sredini jezera pa se je led nakrat udrl in vsa družba s sanmi in konji je padla v globoko vodo. Kmetom je bilo nemogoče nesrečnejem pomagati, ki so v smrtnem boju drug drugega objemali in v globočino potegnili. Le enemu ciganu se je posrečilo rešiti se in potegnili so ga napoj zmrznjenega iz vode.

Tožba, ki traja 500 let. V severnem delu laške province Belluno peljata občini Borca in Vodo že od pradavnih časov tožbo zaradi lastnine treh planinskih travnikov. Ta tožba je trajala doslej 500 let. Zdaj je vendarle končala in omenjeni travniki so se priznali občini Vodo. Škoda, da se ni izvedelo, koliko znašajo pravni troški.

8 sinov pri vojakah. Pri naboru v mestu Auscha na Češkem bil je ravnakar osmi sin tamnojnega hišnega posestnika Albricha potrjen. Vsi 7 brati novega rekruta so služili ali še služijo pri vojakah. Tadi njih oče je svoj čas 6 let v Dalmaciji vojaško suktnjo nosil ter je bil tudi v bitki pri otoku Lissa.

Železniška nesreča s hudimi posledicami

se je zgodila na Hrvaškem v bližini Reke. Med postajama Generalski Stol in Tunj sta trčila namreč v polni vožnji brzovlak ter tovorni vlak skupaj. Ubilih je bilo 5 železničarjev. Baje je našlo tudi več potnikov pri nesreči svojo smrt, mnogo pa jih je ranjenih. Škoda na materialu je seveda velikanska. Kriv je neki uradnik, katerega so takoj zaprli.

Pridni oče. V kopalji Ahlbeck na vzhodnem morju živi krojač Eglinski, ki je drugič oženjen. Z obema ženoma imel je krojač doslej — 33 otrok. Nemški cesar je možakarja baje bogato obdaril.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nikita in Viljem II. V zadnji številki smo popisali prevzetno politiko črnogorskega kralja Nikito z nekaj ostrijšimi besedami. To je razburilo znanega celjskega „Čekünca“ in napisal je takoj razburjen člančič v ljubljanski „Slov. narod“, češ da bi nas državni pravdnik moral prijeti, ker smo se predrznili, „žaliti“ Njegovo veličanstvo kralja Nikolaja I. črnogorskega . . . „Čekünec“ tudi vpraša, kaj bi se njemu zgodilo, ako bi na isti način napadel nemškega cesarja Viljema II. . . Hmh! Tu je nekaj razlike: Viljem II. je cesar mogočne Nemčije, ki je v Avstrijo v zvezi in katere zvestobi se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da nas niso Srbi in Rusi že od vseh strani napadli. Nikita pa je „kralj“ tiste Črnogore, katero morajo ravnakar naši bojni parniki manire učiti. In poleg tega je Nikitovo kraljevsko veličanstvo plačano od avstrijskih „trinkgeldov“, je znano, da je začel Nikita vojno obnem z umazano denarno špekulacijo za lastni žep, da je pustil pred leti stotero črnogorskih „bratov“ pomoriti in v ječo pometati, kar so srbski (!) listi objavili itd. Da pred takim „kraljem“ kot Avstriji ne ležimo na trebuhu, se pač ne bode nikdo čudil. Pod vsakim pogojem je Nikita danes sovražnik Avstrije; zato pa je prav zanimivo, da se slovenski narodnjaki zanj natančneje medtem ko nimajo niti besedice graje za tiste srbske liste, kateri na balkanski način blatijo našega sivolasega cesarja. Kdo bi ne opazil, kam pes tace moli . . .

Vbogi „čuki“! Grozno razburjen poroča „Slovenski gospodar“ o zadnji maškaradi ptujskih „čukecev“, ki jo je hudobna policija tako brezsrčno motila. Vse ulice v Ptujju so bile s policijci zasledene, jamra „Gospodar“, pa še nekega psa so imeli seboj . . . Torej tega mallega, mladega kužeka, ki se šele par mesecev razveseluje svojega življenja, so se junaki „čukeci“ tako kudo zbali, da so menda doma kar v božjast padli. Ti hudobni psiček ti, koliko nesreče si povzročil! Sicer ta psiček se ni nikogar ugriznil, k večjem kakšnjo klobasico. Ali v domišljiji „čukecev“ je bil velik kot lev . . . No, zdaj saj vemo, kako se dajo „čuki“ prestrašiti — s kužekom. Prihodnjic ne bode treba več policiji vse ceste zastražiti in z nabrušenimi sabljami ter nabasanimi revolverji na „čuke“ čakati; poslalo se bode ednostavno kužeka proti minoritom in „čuki“ se bodejo razfrčali na vse strani . . .

Naš ljubi Miha Brenčič se zopet trudi, da bi v teh resnih časih javnosti nekaj zabave preskrbel. Možakar ni za poplačati. Zdaj dela v ptujskem okraju shode, na katere mu politični popi svoje kuharice in mežnarje skupaj zbornajo. Na teh shodih odpira Miha usta tako široko kakor krokodil in prodaja svojo modrost. Seveda ta Brenčičeva modrost ni zrastle na tistem gnoju, katerega je Miha zadnjič na svoje njvje vozil, medtem ko se mu je plačevalo iz krvavih denarjev davkoplačevalcev vsak dan 20 kron . . . Po našem mnenju bi bil prepust edini pravi čas za Brenčičeve shode. Priporočamo torej spuheljskemu modrijanu, da naj svojo agitacijo vedno v predpustu uredi; kajti takrat so ljudje že navajeni raznih „fašinkov“ . . . Miha pa se je pričel na svojih sedanjih zakonitih shodih repenčiti čez ptujski okrajni zastop in laže tako debelo, kakor „Slov. Gospodar“, ki mu je menda evangelij. Ptujski okrajni zastop je tako zvišen nad tako smešno kritiko, da ga pač ni treba braniti pred enim Brenčičem. Miha laže n. p., da gradi

okrajni zastop le take ceste, ki so meščanem v korist in da ima tudi od pospeševanja živinoreje le mesto dobiček. Miha, Miha, mrzle obkladke na modro glavico, pa se ti boče kri kmalu pomirila! Živinoreja je edina panoga kmetijstva, od katere ima kmet v resnici dobiček; kdor jo podpira, koristi torej kmetu v resnici. Kar se pa cest tiče, vprašajte ljudstvo samo, ali so bile od načelnika g. Orniga zgrajene ceste potrebne ali ne. Sicer pa naj si pusti ljubi Mihec od svojega očeta povedati, kako se je preje enkrat okrajne ceste gradilo, preje, ko je bil še stari Brenčič gospodar v okrajnem zastopu. In oče mu naj tudi povè, odkod je dobila Brenčičeva družina svojo premoženje. Kdo je okraju za tiste mostove žalostnega spomina les prodal? Brenčič! Koliko tisočakov iz krvavih kmetijskih davkov je vtaknila Brenčičeva družina v svoj žep? Ako treba, objavili bomo enkrat gotove račune in bilance, kajti nič ni tako skrito, da ne bi postalo očito! . . . Sicer pa se ne bomo kregali z vboгим Mihčetom. Možakar nam je vendar potreben; kaj bi delali v teh težkih časih brez Brenčiča? Kdo bi nam igral vlogo političnega „Avgustina“? Kdo bi nam preskrbel zabave in smeja? . . . Miha, le zdrav nam ostani. Pa shode sklicuj, pa fejest udrihaj po nas, — ob novem letu dobiš od nas kot zahvalo staro pratiko . . .

V „Straži“ blujejo ogenj in žveplo proti „Štajercijancem“, kër se ti držijo zvesto avstrijske domovine. Kakor smo poročali, stala sta zadnjič dva prvaška zagriženca, eden iz radgonske okolice, eden pa iz sv. Lovrenca pri Mariboru, pred sodnijo, kër sta svoje prijateljstvo do Srbov v protiaavstrijskih klicih izražala. Prvi teh dveh klerikalcev je bil na par tednov zapora obsojen, drugi pa vsled pomanjkanja dokazov oproščen. Dubovniška „Straža“ pa se pridruža zdaj nad naprednjaki in jih psuje z „denuncijanti“, kër so ti pod prisego resnico povedali in kër ne izdajo avstrijske domovine. „Straža“ naj bi rajše svojim vernim ovčicam priporočala, da naj se malo bolj navdušujejo za Avstrijo in malo manj za Srbijo, pa bi bilo bolje. Danes vpije že vsak „čukarski“ smrkolin „živio Srbija.“ In kdo je tega kriv? „Straža“ in njeni klerikalni časnikarski bratci ter sestrice, ki so vrgli vse svoje „katoličanstvo“ in ves svoj avstrijski „patriotizem“ pod mizo, samo da zamorejo ugoditi svoji narodnjaški gonji! Pa farski listi se hudo motijo, ako mislijo s par nesramnimi psokami veleizdajalske svoje je misli prikriti. Časi so minuli, ko je ta črna gospoda zamogla z ljudstvom delati, kar je hotela. Ljudstvo nima katoličanstva in ljubezni do cesarja in domovine le na jeziku, temveč tudi v srcu. In iz srca mu te ljubezni tudi noben politični pop ne boče iztrgal!

Kaj je s posojilnico v Brežicah? Pred kratkim smo poročali o zapuščini pokojnega postajenačelnika Supančiča. Pokojnik je zapustil za svoje nedoletne otroke okroglo 37.000 kron. Ta denar je vložil v prvaški posojilnici v Brežicah. Kër pa ta zavod po postavi ni pupilarno-varen, morala je sodnija vlogo pri slovenski posojilnici odpovedati in izplačilo denarja zahtevati. To se je tudi že pred dolgim časom zgodilo. Ali — posojilnica denarja ni mogla izplačati. Vkljub temu, da je zadnja odgovodna doba že s 17. marcom potekla, se vlogo še vedno ni izplačalo in sodnija še vedno nima denarja v roki. To protipostavno stanje se razvija polagoma v precejšnji škandal. Čudimo se g. deželnosodnemu svetniku Jos. Sitter, da se za to važno zadevo tako malo zanima in da ne zahteva energično izplačilo denarja od posojilnice. 37.000 K končno niso mačkine solze. In postava tudi ni papirnata cunjia. . . . Ali veljajo tukaj morda kakšni obziri, ki temeljijo na narodno-prijateljskih čustvih? Ali grè brežiški posojilnici morda tako slabo, da bi morala zapreti, ako ne bi imela tega denarja nedolžnih otrok? Mi samo vprašamo! Ako bi to današnje vprašanje tudi ne pomagalo, vprašati bi morali c. k. nadsodišče v Gradcu za pojasnilo. Kajti nas ta zadeva zanima, prav hudo nas zanima! Bodemo torej še malo na odgovor počakali. Pa čisto malo časa, kajti naša potrpežljivost ni tako velika, kakor ona, ki jo ima g. Sitter s posojilnico.

Iz Zavrča so prestavili tamošnje orožniško postajo in jo sedaj nastavili v Sv. Barbari v Halozah. Po našem mnenju je ta odredba precej neutemeljena in bodejo njene posledice jako škodljive. Orožniška postaja v Zavrču je namreč velepotebna. To se je izkazalo zlasti začasa kolere, ki je divjala v bližnji hrvatski Brezovici in ki bi se bila gotovo na Štajersko zanesla, ko bi ravno orožniška postaja v Zavrču ne napravila najstrožje odredbe. Istotak je bil položaj začasa divjanja goveje kuge na parkljih in gobcih. Koliko večja bi bila itak ogromna gospodarska škoda, ko bi zavrčki orožniki ne izvršili svoje dolžnosti. Da je ta postaja velepotebna, dokazuje ravno zadnji slučaj izseljenec, ki jih je neki v Ptuj u aretirani slepar čez Zavrč vozil. Upamo, da bode oblast ta dejstva vpoštevala in orožniško postajo v Zavrču obdržala.

Gospodarski tečaji. Deželna sadjarska in vinogradniška šola v Mariboru priredi v času od 5. do 10. maja tečaj za pridelovanje krme, od 5. do 7. maja pa tečaj za pridelovanje zelenjave. Več je razvideti iz inzeratov.

Umrli je v Ptuj g. Jakob Terdina, dolgotletni tajnik šparkase. Bil je splošno spoštovan in vedno trdnega naprednega mišljenja. N. p. v m.!

Sejmi v Ptuj. Na živinski in konjski sejem dne 1. aprila 1913 se je prignalo 210 konjev, 961 kòsov govede. Na svinjski sejem dne 2. aprila pa 840 svinj. Kupčija je bila pri nekaj zvišanih cenah jako dobra. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dne 15. aprila t. l.

Od finančne straže. Iz Maribora se nam poroča, da se je preselilo okrajno kontrolno vodstvo c. k. finančne straže v novo stavbo uradnega poslopja, vzhodni trakt, parterre vr. št. 16 (vhod Parkstrasse).

Detomor. Na travniku g. Kasimirja v Ptuj našli so otroci umorjenega novorojenčka. Mali mrliček bil je v plavi predpasnik zavit. Trak predpasnika bil je mrličku z veliko močjo štrikrat okoli vrata zadrenjen. Tako je nečloveška mati otroka zadavila. Kër pa ji to menda še ni dovolj bilo, prišla je otroka za noge in ga je z glavo ob tla udarila, tako da mu je glavico hudo razbila. Potem je skrila otroka v slamo ali v gnojišče, od koder ga je zopet izgrebla in na omenjeni travnik nesla. Orožniki preiskujejo zadevo strogo, da bi morilko našli. Upati je, da se jim to kmalu posreči.

Požar. Iz Ormoža se poroča, da je v bližnji Hrvatski pogorelo več velikih shramb slame graščaka Varady. Nekdo je nalašč zažgal in veliko škodo povzročil. Gasilci so preprečili razširjenje ognja na bližnja poslopja.

V Gratweinu so pogorela velika skladišča papirne fabrike. Škode je za več kot en milijon kron.

Slepca obradel. V Št. Pavlu pri Preboldu živi posestnik Franc Zagožen, ki je popolnoma slep. Neznani tat ukradel mu je te dni 100 K denarja ter okajenega mesa za 60 K.

Divjak. Delavec Franz Kranjc v Lipi pri Teharjih je znan po svoji divjosti. Pred daljšim časom ranil je z nožem svojo taščo smrtnonevarno; tudi svojo ženo je hotel umoriti, zakar je sedel več let v ječi. Te dni je ženi zopet s smrtjo grozil in pri hiši vse šipe pobil. Nečloveško pretepal je tudi lastnega očeta. V svoji jezi skočil je divjak potem v vodnjak, iz katerega sta ga pa mati in neki zidar potegnili. Kranjca so dali zopet pod ključ.

Nezgod. Pri premikanju vozov na hrastniškem kolodvoru bil je delavec Lovrenc Vincenc smrtnonevarno, delavec Vincenc Sedlar pa lahko ranjen.

Velika tatvina se je izvršila v sv. Jurju slov. gor. pri veleposestniku Petru Mesarič. Tatovi so najprej odpeljali konja iz kleva, da bi domače iz hiše zvalili. In res, domači ljudje so šli za konjem. Medtem so tatovi planili v stanovanje ter odnesli denarja, srebrnine in vrednostnih papirjev za 80.000 kron. Tatovi pa od teh vrednostnih papirjev ne bodo ničesar imeli, ker se jim jih ne boče izplačalo. Mesarič ima premoženja za 200.000 K, živi pa v najrevnejših razmerah. Znan je tudi kot izposojevalec denarja.

Pazite na deco! Rudarjeva žena Marija Volaj v Trbovljah peljala je svojo hčerko v ljubljansko bolnišnico. Doma pa je pustila svojega

9 mesecev starega sinčka pod nadzorstvom starejše sestrice. Ko je prišla drugo jutro domu, našla je malega otroka mrtvega v ziboljki. Otroku je obstala neka jed v grlu in se je tako zadušil.

12 letni postopač. V Slov. Bistrici prijela je policija 12 letnega šolarja Karla Zobranski iz Dunaju, ki je bil doma pobegnil. Deček je prodal svoje gosle in se je z denarjem do sv. Jurja j. ž. prijeljal. Od tam je hotel zopet peš na Dunaj iti. Ali v Slov. Bistrici so mu cenejšo vožnjo preskrbeli. Moderni otroci!

Oslparjeni izseljenci. V Ptuj so zaprli 10 Ogrov, ki so se bili v dveh zaprtih vozovih čez meja pripeljali. Dognalo se je, da so to izseljenci v Ameriko, ki so se pustili od nekega v Maribor pristojnega posredovalca Jožefa Krivec ter njegove pomočnice v Barci hudo slepariti. S to sleparijo je Krivec vsak teden 300 do 400 kron „zaslužil.“ Dali so tega poštenjaka pod ključ.

Dezertiral je v Mariboru oficirski sluga dež. brambenega polka Jožef Živner. Preje je poveril nekaj denarja in izvršil tudi tatvino.

Zaradi dekleta so se stekli v Sv. Lenartu hlapci. Jurij Jamnikar bil je ob tej priložnosti smrtnonevarno ranjen.

Smrtna nezgoda. V Trbovljah je zasula zemlja pri delu rudarko Alojzijo Pavčič. Potegnili so sicer še živo iz zemlje, ali pridobila je tako hude poškodbe, da je čez par minut izdihnila.

Sovražne vasi. Med vasmi Zverinjak in Spodnja Pohanca pri Brežicah vlada že dalje časa hudo sovrašтво. Pred kratkim prišlo je 10 fantov iz Zverinjaka v neko gostilno v Pohancu, kjer se je seveda takoj z domačimi fanti prepri pričel. Fantje iz Zverinjaka so takoj potegnili nože, tako da so morali domači v kuhinjo zbežati. Naposled je potegnul domači fant Anton Novak revolver in je trikrat ustrelil; zadel je fante Cetin, M. Pacek in Franc Pacek, ter vse tri smrtnonevarno ranil. Napadalci so potem vse pohištvo razbili. Orožniki so krivce zaprli.

Otroci požigalci. Pri posestniku Antonu Spiler v Pletterjah je pogorel hlev in gospodarsko poslopje z vozovi, orodjem in vso krmo. 4 letni sinček posestnika se je igral z užgalicami in je na ta način zanetil ogenj.

Vsled pijančevanja je v Brežicah umrl zidar Janez Bobek. Pijan prišel je v neko pekarijo in se vlegel k spanju, iz katerega se ni več predramil.

Iz Koroškega.

Klerikalni polom v Slovenjem Bleibergu in laži „Mira.“

Piše se nam: „Mir“ piše v zadnji številki o „nesramnih lažeh“ ljubega „Stajerca“ in nemških listov, kateri so povedali le samo resnico o občini Slovenji Bleiberg in o županu Boštetu.

Kvafarijo „Mira“ so prav smešne. On pravi, da se lovski denar zato ni mogel razdeliti, kër se je zgubil parcelni protokol iz Ljubela in zato ker je tajnik rekel županu, da ima župan dobiti še od občine 700 K „svojega denarja“ (??!) in po novem letu je dal tajniku še 400 K „iz svojega“ (??!) žepa“ (njegov žep mora biti prekleto napolnjen s kroncami!) „Mir“ se upa potem reči, da je trditel kakor bi bil župan denar porabil zase, nesramna laž.

Mi vam pa danes še enkrat hočemo povedati to, kar vi že davno veste, kër imaš ti bivši župan to tudi črno na belo zapisano; dobiš si ti to pismo od c. kr. okrajnega glavarstva; da je to pismo resnično, si ti pokazal stem, kër si pristavil tudi svoj podpis. Tam stoji:

4. V buklicah Nr. 1141 Boroveljske šparkase so bili vloženi 851 kron 76 h lovskega denarja. To svoto je vzdignil župan V. Laubegger vlg. Boštet dne 26. novembra 1911 (s procentami do marca 1913 je to 901 K 60 h), s tem pomenom, da bo ta denar potreboval za občino. V računski knjigi ni zapisano, la bi se vzdignil ta denar.

Kakor je pokazal račun, je dal župan samo 65 K 88 h za občino. Župan zato prosi, da bo dal ta de-

nar, katerega je vzdignil iz šparkase, v 14 dnevih c. kr. komisariju. Tako stoji v protokolu!!! Zato mi povemo danes še enkrat: **Župan Bošte je porabil lovski denar**, katerega je vzdignil iz šparkase, zase, ker ga na dan revizije ni več imel, ampak je moral letati 14 dni okoli, da ga je dobil posojenega.

Potem pravi „Mir“, da župan zato ni dal 284 K 70 h lovskega denarja v šparkaso, ker je bila ta svota le en del lovske najemščine. (To je vendar smešno!) in čakati je moral, da bodeta poslala lovsko najemščino tudi Voigt in Heldorf. Za pote je vzel 20 K 40 h in zato, ker se je zvišala od 18 h na 53 h za hektar. Pravi „Mir“, da je nesramnost od listov, ker so njemu to očitali. Mi rečemo, da to ni „nesramno“, ker župan se ne sme dotikati lovskega denarja. Za pote mora vzeti denar iz občinskega računu in to postaviti v „Voranschlag“.

V protokolu stoji: 5. Grof Dietrichstein je poslal za čas od 10. oktobra 1911 do 1. oktobra 1912 284 K 70 h lovske najemščine. To svoto je vložil župan šele 2. marca 1913 v šparkaso v Podljubelu. Za svoj trud je vzel župan 20 K 40 h od tega denarja.

„Mir“ pravi dalje zavoljo srebrne rente, ki je prišla v izgubo: občina ne bo niti vinarja oškodovana itd. Škoda je za črnilo, da bi pisali vse, kar kvafa „Mir.“

Resnica je to: Ko je bil župan g. Jakob Laubegger, je bila ta srebrna renta tukaj. Dala se je potem županu g. Užuiku. Ta jo je dal potem V. Laubeggerju vlg. Boštetu. To rento mora shranjati župan in vzdigniti procento. „Mir“ pa dolži tajnika, kakor da bi bil on kriv. To je nesramno od lista „Mira“ in od tega, kateriga je pisal. To tudi ni huda hujskarija, laž in zavijanje, kakor se upa reči „Mir.“ V protokolu stoji: 1) Srebrna renta od 1. aprila 1870 Nr. 11677 v znesku 100 K se je zgubila. Župan je za take reči odgovoren in zato je on kriv, da je bila renta postavljena potem za župana?!

Kar se tiče dolga, katerega ima občina od prej, se „Mir“ tudi laže. Resnica je to: Vzeti so morali pred leti 800 K in pozneje 1000 K iz šparkase. 1000 K so dobili leta 1905 klerikalci, ker so takrat ravno prevzeli. To pa ni bil sam dolg, kakor pravi „Mir.“ „Union“ je moral plačati za leto 1904 in 1905 še neke davke v znesku okoli 1000 K. In ta denar je bil zato, da bi se plačale te 1000 K, katere so bile prej že na ta namen iz šparkase posojene. Resnica ni, kar piše „Mir“! „Nemčurji“ niso napravili dolg občini. Da so pa morali vzeti denarja iz šparkase, je kriva le tista žena, katere je kostala 700 K, in denar se je moral tudi dati k železnici. Zato klerikalci nikoli niso plačevali dolga, katerega so napravili „nemčurji“.

Zdaj bojo pa plačevali res nemčurji „dolg“, katerega so napravili klerikalci in župan.

V protokolu stoji: 6. Sparkassebuch 800 K, katere je občina Boraveljski kasi dolžna, kaže da procenti od tega denarja že od 1. januarja 1912 niso plačani. „Mir“ se pa upa reči da je to „laž.“

Kar je resnica od mosta v Podljubelu, smo že poročali; plačati bomo morali 435 K 16 h; zakaj, smo že rekli! Da je zdaj čez občino c. kr. komisar, so krivi „nemčurji“, se upa reči lažnjivi „Mir.“

Kdo se je kregal in pognal tajnika, vprašamo „Mira?“ Župan! Kdo je hujskal? Župan! Kdo je bil v občinskem zastopu? Sami klerikalci, ti so se stekli in zato je zdaj komisar tukaj, katerega moramo plačati.

O več rečeh (kakor od tistih 450 K) pa „Mir“ čisto molči. Kaj hoče stranka „forštnerjev“? pravi „Mir.“ To so same kvafarije. Klerikalci so imeli 7 let občino, pa še jim je noben ni vzel, a tepli in hujskali so se klerikalci zavoljo paše. Hujskal jih je župan Bošte. Kaj hočejo klerikalci in Bošte pomagati kmetu, ker sami nič ne zastopijo, samo hujskati znajo; pаметен kmet jim ne verjame. „Forštnerji

dajo kmetu delo in „Furwerk.“ Tudi zavolje paše je od „forštnerjev“ stranke vselej pokoj, kakor vsak sam ve. „Mir“ vidi kaj družega, ker se laže! Kaj bi radi „nemškarji?“ pravi „Mir“! Novo šolo in II. razred. To je zelo smešno! Pred par leti je bilo veliko otrok in imel bi se napraviti II. razred, zahtevala je to c. kr. šolska oblast, ne „nemčurji.“ Zdej je to že vse zaspalo, ker je tudi premalo otrok. Kar se tiče šole v Ljubelu, se „Mir“ tudi laže. Voigt hoče zidati za s svoje denarje šolo, čisto novo. Klerikalci jo pa hočejo v starem farovžu in plačati jo sami. A to ni neumno in zabito? Kmetje, odprite oči . . .

Bleiburg (Prst * božji). Piše se nam: Na Veliko nedeljo se je med mašo seveda tudi v Rinkenburgu z možnarji streljalo. Pri nabasovanju sta ravnala dva fanta tako neprevidno, da se jima je 3 kil smodnika razstrelilo. Vboga fanta je grozovito razmesarilo. Obleka jima je gorela na truplu, obraza, lasi, roke so bili sežgani. Iztrgalo se jima je obleke raz trupla, drugače ki se še večja nesreča zgodila. Zanimiv pa je izraz, ki ga je rabil g. župnik Sekoll po nesreči v cerkvi. Rekel je namreč, da Bog vse one kaznuje, ki smešijo „njega“ (župnika) in od „njega“ ustanovljeno deviško družbo. Kajti kdor žali njegove „jungfrave“, ta žali tudi „njega“. Te besede je rabil g. Sekoll na tako jezuvitični način, da je mnogo pobožnih poslušalcev mislilo, da so besede namenjene ponesrečenim fantom . . . Ali ste, g. Sekoll, pozabili, da sta fanta deloma tudi Vam na ljubo hotela olepšati slovesno mašo? Nehvaležnost je pač plačilo sveta!

Trg Grebinj. Poroča se nam: Pri volitvi tržkega predstojništva v Grebinju bil je g. gozdni direktor Anton Manner ednoglasno za župana izvoljen. Kot občinski svetovalci so bili izvoljeni gg.: Franz Herzog, A. Plassnig, Anton Köstinger in Fl. Ellersdorfer. Prejšnji župan g. Herzog vključ ednoglasni izvolitvi ni hotel več županstva prevzeti.

V Hartenburgu bil je za župana g. Franz Barth vulgo Mathi izvoljen.

Ukradeno je bilo v Velikovu tovarnarju Jakobu Pogatschnig in njegovi deklji več predmetov, obleke, perila itd., Jožefu Wlattnig pa kolo. Sami se, da je tatvino pobegnili dimnikarski učenec Janez Lakner izvršil.

Požar. Igrajoči se otroci zažgali so gospodarsko poslopje posestnika Lackner v Trefflingu. Ogenj je vpepelil poslopje, poleg stoječo hišo, enega konja, eno kravo, 7 večjih telet, kmetijsko orodje, veliko množino pšenice, rži in ovsu, 300 centov mrve in 1000 centov slame. Škoda znaša okroglo 22 000 K, medtem ko je nesrečni posestnik le za 5200 K zavarovan.

Požig? V Oberortu je pogorela kočica in gospodarsko poslopje posestnice Dreier. Škode je za 2200 K. Splošno se govori, da je nekdo nalašč zažgal.

Požar. V Etterdorfu je pogorela hiša posestnika Nedweda. Ogenj je tudi gospodarsko poslopje vpepelil. Škode je za 5000 K, ki pa je le na polovico z zavarovalnino krita.

Težki sum. V Krškem fso zaprosi zidarjevo ženo Rozo de Villia; sumi se ji poskušena požiga.

Zenska zvestoba. Iz Gemmersdorfa je pobegnila 22 letna ženka posestnika Sternata z nekim 16 letnim fantom neznanu kam. Kadar bo zmanjkalo parčku denarja, zmanjkalo bo tudi ljubezni.

Zapri so v Celovcu brezposelnega peka Franca Esterl. Dolžijo ga, da je bil soudeležen pri vlomih v vilah pri Pörschachu.

Smrtna nesreča. Pri podiranju drevja v Brunnerjevem gozdu pri Inneröringu padla je na delavca Martina Egartner težka smreka. Zadelo ga je tako hudo na glavi, da je bil takoj mrtev.

Zastrupila se je z lizolom soproga nadkondukterja Jozefa Fürpass, ki je bila tudi najemnica gostilne Krapfisch v Unterwinklern pri Vrbi. Umrla je še isti dan.

Veliki vlom. Tatovi so vlomili v vilo „Wartenfels“ v Pörschachu, ki je last zasebnika Gösch. Tatovi so ukradli zatega inozemskega denarja za 500 K, zbirco srebrnega denarja, 3 srebrne kozarce, več obleke, dragocenih tepihov

srebrnine itd. Vrednostne papirje za 20.000 K niso vzeli seboj.

Poskušeni samomor. V Celovcu skočila je neka Sofija Ludwig iz Leobna v Lendkanal. Neki vojak je skočil za njo in jo je iz vode rešil. Ravica si je hotela življenje zaradi domačega pepira vzeti.

Zastrupila se je s strihinom posestnikova hčerka Roza Peball v Hollernachu. Bila je duševno bolna.

Mrliča našli so v jezeru pri Dellachu. Mrtvi je bil dobro oblečen in je imel v žepu 120 K denarja. Bržkone si je vzel sam življenje.

Vlom. Neznani tat, ki je moral domače razmere prav dobro poznati, vlomil je v pisarno lesnega trgovca Valentina Leitgeb v Sincivasi in je ukradel 3000 K. V blagajni je bilo še mnogo denarja, katerega pa je pustil tat nedotaknjena.

Vabilo na naročbo.

S 1. aprilom se je začelo zopet novo četrtletje in treba je, da spominjamo svoje čitatelje na to okoliščino. Vabimo uljudno na novo naročbo, prosimo da se vpošlje naročnino, v kolikor se to še ni zgodilo in naglašamo zopet, da je dolžnost vsacega pravega naprednjaka, podpirati naš list in ga širiti med vbozim brezpravnim ljudstvom.

Naš list je najcenejši slovenski pisani tednik in je samostojen ter neodvisen na vse strani. Njegov program pa je vedno enak in vedno z enako vnamo ga zastopa.

Kmet, obrtnik in delavec, ti trije stebri človeške družbe, so obenem najbolj izkoriščanji izpostavljeni, najbolj zatirani ter revni. Ravno tem slojem pa hoče biti „Štajerca“ brezobzirni zagovornik.

Strupeni nasprotniški napadi so dokaz, da gremo pravo pot. Vse udriha po „Štajercu“, vse, kar hoče ljudstvo izmisliti in v nemnosti obdržati, — ljudstvo samo pa se oprijema z vedno večjo vnamo nevstrašenega „Štajerca.“

Naročite „Štajerca“!

Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, v brivnicah in pri trgovcih!

Pridobivajte nove naročnike!

Uredništvo in upravnitvo.

Zdravi, krepki zobeki zrastejo brez težave.

Razvitek malih otrok v starosti dojenčka se ugodno podpira, ako se daje otroku redno lahko prebavljive, redilne Scottove emulzije. Zlasti v času, ko dobivajo zobčke, se kaže vpliv tega dolgo priznanega otroškega krepilnega sredstva jako natanko. Scottova emulzija vsebuje namreč tudi za rast zdravih, krepkih zobokov tako važne, kosti sestavljajoče apnene soli. Mali ostanejo stalno veseli in opazijo komaj kaj o tem, da dobivajo zobčke, pred čemur se drugače vse boji.

Scottova emulzija se da v vsakem letnem času dobro vzeti, je prijetna in je njena vplivna moč nespremenjena; seveda mora biti to prava Scottova emulzija in ne kako posnemanje.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh apotekah. Proti vpošiljavi 50 h v znakmah na Scott & Bowne, z. z. o. z. Dunaj VII, in s sklicavanjem na ta časopis se vrši enkratna pošiljatev poizkusa po apteki.

Jutri ali pojutrišnjem zamore pridobiti danes še popolnoma zdrav človek vsled prepiha, prehlajena ali mokrote revmo, trdi vrat, irganje v udih, neuralgij, ali vsled nezgode zapahnenje, cteklino, opekline td. Potem je pač dobro, ako je Fellerjev bolečine odpravljajoči fluid z zn. „Elzalluid“ pri hiši. 12 steklenic za 5 kron franko naj bi vsak naš čitatelj od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elzaplaz ul. 241 (Hrvatko) naročil, da ima to vredno domače sredstvo vedno pri roki. Obenem ni bi se naročilo Fellerjeve odvajalne kroglice z zn. „Elza-kroglice“, 6 skatljic za 4 krone. Oba preparata skupaj tvorita zanesljivo domačo apteko, ki v jako mnogih slučajih izredno dobro služi in ki bi jo moral vsakdo imeti.

Loterijske številke.

Gradec, dne 2. aprila: 23, 64, 21, 41, 11.
Trst, dne 9. marca: 39, 27, 89, 34, 77.

Krapina-toplice zdravijo giht, revmatizem
išias.